

Cesta **pod ochranou sv. Michala**

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2026

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

po teplom lete, dovolenkách a oddychu sa vraciame naspäť do bežného života. Niektorí si oddýchnu, iní mali možno smolu a prežili leto s podlomeným zdravím. Aj taký je život. Raz sa nám darí, inokedy sa nedarí. Preto treba byť trpezlivý. Aj so sebou, aj s inými. Povedať si, keď nás niekto hnevá, že teraz má zlú náladu, zajtra budem mať možno ja. Tak to v živote býva. Cez leto človek nazbiera veľa zážitkov. Potom zostávajú len spomienky. Príroda okolo nás na našej zemi je naozaj fascinujúca. Stále

máme čo obdivovať a učiť sa z prírody. Mali by sme byť Bohu vďační za všetko, čo nám dáva, čo pripravil pre človeka. On je jeho vrcholným dielom a všetko bolo stvorené pre človeka. A človek pre Boha. Musíme si uvedomiť, že súdenní nebudeme podľa toho, čo všetko sme zažili, ale podľa toho, čo iní zažili od nás, koľko lásky sme boli schopní rozdať. Boh nie je skúpy voči nám. Nemali by sme byť skúpy ani my. Počul som nedávno, ako jedna pani pustila na letisku jeden pár pred seba, aby sa skorej vybavili, lebo leteli skorším lietadlom, a okomentovali to, že toto by sa nám v našej krajine nestalo. Pekné svedectvo jednoduchej lásky. Pritom skoro o nič nešlo. Ako hovorievala sv. Matka Terézia, máme robiť malé veci s veľkou láskou. A nečakať na veľké príležitosti, ale mať dosť lásky v tom bežnom jednoduchom živote. Z toho sa

budú robiť záverečné maturity nášho života, z lásky. Prajem vám veľa pekných spomienok z tohto leta, aby sme sa dokázali tešiť aj zo zážitkov iných a nezávideli im. Nech sú naše zážitky povzbudením pre iných, nie našou pýchou. Niektoré veci vieme len od iných, keď nám o nich povedali a opísali nám to, čo sme ešte nevideli alebo nezažili. A keď sa podajú s láskou, sú zážitkami aj pre nás. Nenechávajme si veci len pre seba, nebudeme egoisti. Do budúcich dní prajem veľa síl na zvládanie tých našich každodenných povinností. Nech dobre využijeme energiu, ktorú sme načerpali cez prázdniny. Veľa Božích milostí, pokoja a radosti aj do všedných dní života! Nech sa nám darí žiť lásku v každodenných dňoch života!

Marián Vivodík, farár

„KTO JE AKO BOH!“

V titulku sa ukrýva význam hebrejského mena Michael. Patrón našej farnosti, ktorému je zasvätený aj náš kostol. Liturgická spomienka svätého Michala archanjela sa v rímskokatolíckej cirkvi tradične slávi 29. septembra. Trocha štatistiky – na Slovensku máme zhruba 2 646 rímskokatolíckych kostolov, z toho je celkom 201 kostolov zasvätených práve Michalovi archangelovi. Vďaka tomu je patrocínium sv. Michala historicky najrozšírenejším pomenovaním sakrálnych stavieb na Slovensku. Tento počet ale zahŕňa nielen rímskokatolícku, ale aj gréckokatolícku i pravoslávnu chrámy. Hoci sme písali o našom patrónovi aj v minulých číslach novín, stále je potrebné si pripomínať, kto je pre nás svätý Michal.

Bol považovaný za sprievodcu duší do neba a v ikonografii ho často vidieť ako váži duše zosnulých, teda nielen v súboji s diablom. Úcta k sv. Michalovi archangelovi sa rozvinula spočiatku na Východe. Z Konštantínopola sa tento kult dostal v 5. storočí na polostrov Gargano (nachádza sa v juhovýchodnom Taliansku v regióne Apúlia), kde si sv. Michal vybral za miesto svojej osobitnej prítomnosti vápencovú jaskyňu. Archanjel počas niekoľkých zjavení miestnemu biskupovi sv. Vavřincovi ukázal miesto, ktoré si vyvolil so slovami: „*Tam, kde sa otvára skala, budú odpúšťané všetky hriechy. Modlitby, ktoré v nej budete prednášať Bohu, budú vyslyšané.*“ V historických prameňoch sa píše, že keď sa v 17. storočí v Taliansku šírila smrtiaca vlna morovej epidémie, miestny biskup prosil archanjela o pomoc. Sv. Michal sa biskupovi zjavil a nariadil kamienky z jaskyne zjavenia rozdeľovať ľuďom so slovami: „*Ktokoľvek bude s vierou nosiť kameň z mojej jaskyne, bude oslobodený od nákazy.*“ Jeho sviatok sa slávi vo výročný deň posviacky baziliky k jeho cti na Via Salaria v Ríme v 5. storočí pápežom Levom Veľkým.

sv. Michal archanjel – farský Kostol sv. Michala archanjela, Jaslovské Bohunice

Sv. Michal ako patrón katolíckej Cirkvi je nápomocný v boji proti pokušeniam a diablu, je zároveň patrónom rytierov, vojakov, obchodníkov, parašutistov, policajtov, námorníkov, pekárov, výrobcov váh, lekárníkov, sanitárov, tokárov, krajčírov, sklenárov, maliarov, zlatníkov, cinárov, zlievačov, zamestnancov bánk, rádiomechanikov, chudobných, zomierajúcich, cintorínov, patrónom dobrej smrti i pri búrke a zlom počasi. Budme vďační, že máme takého silného pomocníka v nebi, na ktorého sa môžeme obracať v našich vnútorných bojoch a ktorému môžeme predniesť starodávnu a krásnu modlitbu:

Sv. Michal archanjel, bráň nás v boji, buď nám ochrancom proti zlobe a úkladom diavla. Pokorne prosíme, nech mu Boh ukáže svoju moc. A ty, knieža nebeských zástupov, Božou mocou zažeň do pekla satana a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší potulujú po svete.

zdroj: www.zivotopisysvatych.sk
Miroslava Remenárová

Prečo sa mám modliť?

Modlíš sa? Modli sa. Mal by si sa modliť. Je to dôležité. Ale prečo? Keď Boh vie, čo si myslím a vie, čo poviem skôr, ako to poviem, načo sa mám s ním rozprávať? Keď je už všetko, čo sa stane v mojom živote, dopredu naplánované? Keď pozná každý vlas na mojej hlave? Načo mu mám o všetkom rozprávať? Načo ho mám prosiť o to, čo chcem, ak on vie, čo je pre mňa dobré a dôležité?

Tieto otázky si kladie hádam každý. Podstatou je fakt, že ak niekoho milujem, chcem s ním tráviť čas, chcem sa s ním rozprávať, chcem všetko o ňom vedieť. Prečo to tak nie je aj s Bohom? Ak by som ho miloval, tak mu chcem všetko povedať. Možno to je tak, že môj vzťah s ním nie je až taký osobný. Nie je to ľahké, nevidím ho a nie vždy ho cítim, tak mám pocit, že tu nie je alebo nás ani nemiluje. Ale Boh je tu stále. Pri mne. Pre mňa. Počúva ma. Sleduje. Trpezlivo čaká na to, čo mu poviem, či si na neho nájdem čas. Ak sa modlitba stane neoddeliteľnou súčasťou môjho života, ak sa stane osobnou, bude to priame stretnutie s Bohom, ktoré pocítim. Kedykoľvek a kdekoľvek. Je jedno, či som v škole, na ulici, ihrisku, doma vo svojej izbe, u kamaráta, v hluku v dave ľudí. On ma počuje a zaujíma ho, čo prežívam. Aj keď som zmätený a stratený, aj keď neviem, čo chcem, aj keď to viem. Aj keď som unavený, aj keď som smutný. Chce, aby som bol šťastný, chce, aby som bol v jeho náručí? Ak je modlitba rozhovor, zahŕňa aj počúvanie, nielen rozprávanie. Dobrý vzťah medzi dvomi ľuďmi je založený aj na vzájomnej komunikácii. Tak je to aj s Bohom. Cez modlitbu môžem pochopiť a získať viac, ako si myslím.

Modlitba svätého Ignáca:

Vezmi, Pane, a prijmi celú moju slobodu, moju pamäť, môj rozum a celú moju vôľu. Ty si mi dal všetko, čo vlastním a mám. Tebe, Pane, to vraciam, všetko to je tvoje. Nakladaj s tým celkom podľa svojej vôle. Daj mi len svoju lásku a milosť, lebo tá mi stačí. (Duchovné cvičenia 234)

Soňa Krajčovičová

Mladifest – medzinárodné modlitebné stretnutie mládeže je jednou z najznámejších duchovných udalostí v Medžugorí. Každý festival má biblickú tému, ktorá vedie katechézu, svedectvá a celý modlitebný program. 37. ročník festivalu sa konal od 1. do 6. augusta s motom „Ad fontem! K prameňu!“ – V škole Panny Márie. Desiatitisíce mladých ľudí zo 73 krajín a 5 kontinentov sa stretli pri spoločnej modlitbe. Svätá omša (689 kňazov), katechéza, svedectvá, spoveď, ruženec, adorácia, procesia, spev a hudba boli súčasťou každodenného programu týchto mimoriadnych dní. Biskup Petar Palič povzbudil mladých, aby sa nezastavili pri krásnom zážitku, ale naďalej hľadali Prameň – Zdroj, z ktorého život neustále prúdi. A tento Zdroj má tvár Ježiša Krista, ktorý sa dáva v Eucharistii a zostáva medzi nami.

Zvláštnu úlohu zohráva počas Mladifestu medzinárodný zbor a orchester, zložený z mladých ľudí z približne 30 krajín. Na tohtoročnom festivale reprezentovali Slovensko traja hudobníci, medzi ktorých patrila aj naša farníčka – Katka. Hudba je jedným z hlavných prvkov Mladifestu. Od rannej modlitby a katechézy až po večernú omšu a adoráciu sprevádza celý program. Zbor i orchester už niekoľko rokov vedie profesionálny hudobník a dirigent maestro Damir Bunoza. Hudba nie je len doplnkovým koncertom, ale pomáha mladým vstúpiť do spoločnej modlitby a obrátiť sa k Bohu. Nie je len akousi divadelnou kulisou, ale jazykom modlitby, ktorý prekračuje hranice a spája národy. Ani pre Katku nebola účasť v orchestri len jednorazovým zážitkom, ale cestou, na ktorú sa túži vrátiť, a ak to bude Božia vôľa, bude aj o rok súčasťou tohto mimoriadneho spoločenstva mladých hudobníkov. Na konci festivalu dostali mladí misiu, aby sa podľa slov pápeža Leva stali žiarivými svedkami Dobrej zvesti, šíritelmi bratstva a budovateľmi pokoja.

Keď spev a hudba pramení z viery, prestáva byť len predstavením – stáva sa modlitbou, službou a svedectvom o spoločenstve.

Laura Tökölyová

KEĎ SA SPEV A HUDBA STANÚ MODLITBOU

Official Team Photo

NA ZAMYSLENIE Čo by nám povedal Pán Ježiš?

Moja cesta je cesta pokánia a pravdy. Každý, kto verí vo mňa, mal by žiť podľa mojich prikázaní, žiť v láske a rozdávať lásku. Každý, kto verí vo mňa, má milovať svojho blížneho, lebo je hoden jeho lásky. Tí, ktorí nemilujú, akoby nežili. Tí sa podobajú zrnu, ktoré nevyklíči a neprinesie žiadnu úrodu. Tí, čo sa mi chcú podobáť, majú sa mi podobáť v láske aj v utrpení. Hoden môjho uznania je ten, ktorý pre lásku svojho srdca dáva, rozdáva lásku navôkol a vie o bolestiach ľudí, ktorých miluje. Iba ten, kto je v živote láskou a pre lásku druhého, blížneho svojho ochotný sa obetovať, je mojim najdrahším, žijúcim tvorom, ktorý si zaslúži moje nebeské kráľovstvo. Ja som Boh, ja sám určujem vôľu žiť v láske, žiť v utrpení a žiť životom obety. Iba tí, ktorí neodmietajú moje meno a s ním spojené utrpenie, sú hodni môjho obdivu. Netreba sa báť života spolu so mnou toho, čo prináša. Viem, nie je to len krása a veľa lásky, ale je to aj s ním spojené utrpenie, ktoré prináša množstvo obetí. Veľkosť srdca však spočíva aj v obetovaní seba samého pre Božie, vyššie veci. Zamyslite sa, či som vám nekázal milovať svojho blížneho hlbokou láskou? Či som vám neukázal, ako milovať a ako dosiahnuť lásku k blížnemu, i keď bol jeho nepriateľ? Všetko je o láske, všetko je o odpúšťaní. Ja sám som vám ukázal, akou

cestou máte kráčať, aké je vaše nasmerovanie, aby ste dosiahli nebeské kráľovstvo. Preto sa neľakajte ísť mojou cestou, hoc je ťažká. No len tí, ktorí budú odvážni, dosiahnu to, čo im ponúkam. Za lásku a vernosť treba bojovať. A treba bojovať aj za každý dobrý skutok, ktorým je naplnené moje nebeské kráľovstvo. Každá duša, ktorá spočíva v mojej prítomnosti, prešla touto cestou, ktorú vám ponúkam. Mojou cestou. Bez nej niet útočiska z nebeskej slávy. Lež utrpenie očistca postihne tých, ktorí v nedôvere a v ľahkovážnom spoliehaní určujú sami svoju cestu a netúžia po mojej prítomnosti. Títo budú trpieť veľké muky, aby si zaslúžili moje kráľovstvo. Preto vy buďte iní, počúvajte svoje srdce, ktoré vám horí pre mňa, vášho Boha. Odkážte vašim rodinám, vašim deťom, aby túžili po mojej blízkosti, po mojej láske ako vy. Tí, ktorí ma milujete. Nehodná duša neprahnuca po mojej láske nenájde odpočinok bez mojej lásky. Nikdy nepocíti šťastie a lásku, ktorú ponúkam ja, nebeský Otec. Preto pozorne načúvajte môjmu slovu a zahĺbte sa doň. Vedzte, že všetko, čo som stvoril, som stvoril pre vás, moje drahé deti. A s láskou vám to ponúkam, len si to musíte zaslúžiť.

Adriana Žemlová

PO STOPÁCH VIERY A MILOSTI: PÚŤ DO POĽSKA

Aj v tomto roku sme putovali. Tentoraz sme sa ako 49-členná skupina pútnikov vybrali autobusom do susedného Poľska s cieľom navštíviť tri významné historické a duchovné miesta – Čenstochovú, Licheň a Krakov. Duchovnými sprievodcami našej púte boli vdp. Marián Vivodík a vdp. Mário Bosý, pričom na ceste nám pomáhal aj ďalší sprievodca.

Čenstochová – Jasná Hora

V skorých ranných hodinách sme vyrazili z Jaslovských Bohuníc a cez malebnú Oravu sme smerovali k nášmu prvému cieľu – Jasnej Hore v Čenstochovej. Navštívili sme tamojší kláštor – komplex a Baziliku Nájdenia Svätého Kríža a Nanebovzatia Panny Márie. Nachádza sa v nej zázračný obraz Panny Márie Čenstochovskej, známy ako Čierna Madona. O kláštor sa už od stredoveku starajú pavlíni, ktorých v roku 1382 pozval knieža Vladislav Opolczyk a zveril vzácny obraz Panny Márie do opatery. Podľa tradície ide o jedno zo 70 diel, ktoré namaloval evanjelista svätý Lukáš v Jeruzaleme. Počas návštevy sme obdivovali nádherne zdobené priestory baziliky, fresky a kaplnky. Najsilnejším miestom pre mnohých z nás však bola Kaplnka Zázračného obrazu Panny Márie Čenstochovskej, kde sme sa v tichu zastavili v modlitbe. Čenstochová tak pre nás bola predovšetkým miestom stretnutia, modlitby a prosieb, ktoré sme si priniesli vo svojich srdciach.

Grablinský les a Stará Licheň

Ďalšie naše kroky viedli do Grablinského lesa, spojeného so zjaveniami Panny Márie dvom mužom – Tomaszovi Klossowskému a Mikołajovi Sikatkovi. Tomaszovi, ranenému žoldnierovi a kováčovi z Lichne, sa zjavila počas napoleonských vojen. Po uzdravení na jej príhovor našiel obraz Panny Márie, akú videl na bojisku, a priniesol ho do Grablinského lesa. V roku 1850 sa tu pastierovi Sikatkovi opakovane zjavovala Panna Mária Bolestná a vyzývala ľudí k modlitbe a pokánii. V lese sa nachádza krížová cesta, kaplnka na mieste zjavenia i Kaplnka s kameňom s odtlačkami chodidiel Panny Márie. Na tomto tichom mieste sme pocítili pokoj a hlbokú duchovnú atmosféru, ktorú dotvára aj kláštor sestier Anuncjatek (Sestier zvestovania).

Odtiaľ sme putovali do Starej Lichne v malebnom jazernom kraji. Toto miesto je spojené so zázračným obrazom Panny Márie, umiestneným v Kostole sv. Doroty. Dominantou celého areálu je však moderná Bazilika Panny Márie Licheňskej, považovaná za najväčšiu svätyniu v Poľsku, ôsmu najväčšiu v Európe a dvanástu na svete. Dňa 2. júla 2006 do nej slávnostne preniesli zázračný obraz a umiestnili ho na hlavný oltár. Táto monumentálna stavba bola postavená v rokoch 1994 – 2004 z darov veriacich. Na jej zvonici visí najväčší zvon v Poľsku – 15-tonová „Maryja Bogurodzica“ a vo vnútri znie najväčší poľský organ so 7 000 píšťalami. V roku 2005 jej pápež Ján Pavol II. udelil titul Bazilika minor. Osobitným zážitkom bola krížová cesta na Kalvárii, umelo vytvorenou skalnou kopci, ktorý vznikol v rokoch 1976 – 1985 za pomoci veriacich a kňazov. Krížovou cestou nás náš pán farár sprevádzal vlastnými slovami. Jeho hlboké zamyslenia všetkých oslovili a umocnili duchovný rozmer dňa. Nezabudnuteľné bolo aj slávnostné odhalenie zázračného obrazu Matky Božej Licheňskej

ráno na začiatku liturgického dňa, čo symbolizuje nový začiatok pod jej ochranou. Večer sme boli svedkami jeho zakrývania, čím sme symbolicky odovzdali noc do rúk Panny Márie. Tieto chvíle boli pre nás krásnym a tichým zakončením dňa v Lichni.

Krakov – Sanktuárium Božieho milosrdenstva

Posledný deň sme sa presunuli do Krakova, kde sme navštívili Sanktuárium Božieho milosrdenstva. Moderná bazilika svojím tvarom pripomína loď a symbolizuje archu zmluvy, v ktorej nachádzajú záchranu tí, ktorí dôverujú Božiemu milosrdenstvu. V presbytériu upútava svätostánok v tvare zemegule obklopený kríkom zmietaným vetrom, čo znázorňuje človeka a svet v zajatí rôznych prúdov. Nad svätostánkom visí obraz Milosrdného Ježiša a po stranách portréty svätej sestry Faustíny a svätého Jána Pavla II. V tamojšom kláštore Matky Božieho milosrdenstva žila v 30. rokoch 20. storočia sv. sestra Faustína Kowalská, prostredníctvom ktorej svet spoznal odkaz o Božom milosrdenstve. V kláštornej kaplnke sa nachádza jej hrob spolu s milostivým obrazom Milosrdného Ježiša. Práve v jednej z kaplniek sanktuária sme spoločne slávili svätú omšu, čo bolo krásnym a duchovne silným zakončením našej púte. Pred odchodom sme si ešte vypočuli melódie zvonkohry s deviatimi zvonmi, ktoré pripomínajú odkaz Božieho milosrdenstva.

Naše poďakovanie patrí vdp. Mariánovi Vivodíkovi a vdp. Máriovi Bosému za duchovné sprevádzanie, slávenie svätých omší, krížové cesty, modlitby, ružence a ich obetavý prístup. Vďaka nim sme tieto dni prežili nielen ako cestu za krásnymi miestami, ale predovšetkým ako požehnaný čas spoločenstva a duchovného posilnenia.

Jana Čápková

Pred Bazilikou Panny Márie Lichenskej

Kniha proroka Sofoniáša

Biblické okienko

Spis proroka Sofoniáša sa uvádza ako deviatu knihu medzi dvanástimi, tzv. menšími prorokmi. V knihe, ktorá má len 3 kapitoly, sa jasne odzrkadľuje náboženský a mravný úpadok Júdska za vlády bezbožných kráľov Manasses a Amóna. Neblahé následky ich panovania, proti ktorým Sofoniáš svojimi prorockými rečami a výrokmi vystúpil, boli: modloslužba v jeruzalemskom chráme, napodobňovanie cudzích spôsobov v obliekaní, falošní proroci, násilie a sociálna nespravodlivosť a iné.

Sofoniáš (hebr. Sefanjáh = »Jahve skryl, uchránil«) svojim pôsobením pripravil náboženskú reformu, ktorú potom Jošiáš r. 621 pred Kr. previedol. Bol súčasníkom proroka Jeremiáša. Sofoniáš vyslovuje svoje výroky o hroznom Božom súde v teologických kategóriách »dňa Jahveho«, čo prevzal pravdepodobne od Amosa a od Izaiáša, ale urobil z neho univerzálny Boží súd. V orakulách proti cudzím národom sú predmetom Božieho súdu Filištínci, Moabčania a Amončania, Etiópčania a Asýrčania s hlavným mestom Ninive. Nakoniec Boží súd zasiahne aj neposlušný, odbojný Jeruzalem, ktorý sa nič nepoučil z Božieho trestu na pohanských národoch. V prisľúbení spásy Sofoniáš ohlasuje, že Bohu verný »zvyšok Izraela« a spravodlivé národy sa budú tešiť z vyslobodenia a žiť v pokoji a v sláve. Jahve sa opäť usadí na Sione, zhromaždí naň roztratených Izraela a urobí ho slávnym medzi všetkými národmi.

Knihu možno podľa obsahu rozdeliť na tieto časti: Oznámenie Božieho súdu (dňa Jahveho) proti Júdsku a Jeruzalemu. Orakulá proti cudzím, pohanským národom. Súd nad Jeruzalemom a jeho vodcami. Prisľúbenie spásy pohanským národom, ale najmä Jeruzalemu. Charakteristickou známku Sofoniášovho

opisu dňa Jahveho je, že nepredstavuje tento deň iba ako súd, na ktorom Boh tresce svoj ľud a pohanské národy, aby ich priviedol k spásu, ale ako univerzálnu kozmickú pohromu: je to deň hnevu, súženia a úzkosti, deň ničenia a pustošenia. V rozsahu, ktorý nemá páru, opisuje prorok katastrofu, ktorá zasiahne nielen ľudí, ale aj všetko, čo je na zemi. Autor stredovekej sekvencie »Dies irae« (lat. = »Deň hnevu«) z omše za zosnulých, v ktorej básnický opisuje posledný súd na konci sveta, našiel inšpiráciu hlavne v Sofoniášovi. Treba však poznamenať, že v Sofoniášovom prorocktve sa deň Jahveho zásadne nejaví ako koniec sveta a ľudských dejín, ale ako metamorfóza a znovuzrodenie Božieho ľudu, čiže koniec éry hriechu. Podľa Sofoniášových výrokov sa pred »dňom hnevu« zachráni iba anavím, čiže »chudobní, pokorní ľudu«. Týmto slovom sa pôvodne označovali materiálne chudobní. Postupom času sa však výraz stal biblickým termínom na označenie tých, ktorí sú chudobní aj z hľadiska sociálneho, náboženského a ľud-

ského. V žalmoch a v prorockej literatúre sú takíto chudobní predmetom osobitnej Božej starostlivosti a lásky. »Chudobní« vidia svoju záchranu v Božej pomoci a spravodlivosti, a preto sú pokorní, trpezliví a oddaní Jahvemu. Iba týmto anavím rezervuje Sofoniáš prisľúbenie spásy. Nepatria k nim ani vodcovia ľudu, ani podplácaní sudcovia, ani podvodní proroci, ani zvrhlí kňazi. Naopak, mimo očakávania sú medzi nimi aj spravodliví cudzinci, ktorých Jahve očistí na svoju slávu. Uprostred tohto pokorného a chudobného ľudu, ktorý dôveruje v Jahveho meno, je verný zmluve a zachováva predpisy Zákona, v tomto »zvyšku Izraela«, bude prebývať Pán.

Anavím, chudobní, sa neskôr stotožnia so »zvyškom Izraela«, ktorý ostal verný Jahvemu a stal sa nositeľom mesiášskych prisľúbení. Na týchto »chudobných« sa vzťahuje aj Ježišovo blahoslavenstvo: »Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.«

Marián Vivodík

Detský farský tábor Tatranská Lomnica

Posledný júlový týždeň prázdnin tento rok patril farskému táboru. Ten sa konal v samom srdci našich veľhôr - Tatranskej Lomnici. Zúčastnilo sa ho okrem detí z neďalekého Bolezáru aj 9 detí z Jaslovských Bohuníc. Tematika tohto tábora boli slovenské tradície, čomu hneď prvý deň nasvedčovalo aj rozdelenie detí do jednotlivých »remeselných« skupín: zelení - pastieri, hnedí - hrnčiari, modrí - pekári, žltí - drotári a fialový - tesári.

Program ani tento rok nesklamal, celý týždeň bol plný zábavy, hier a rôznych súťaží.

Na začiatku týždňa sme mali súťaže zamerané na svedčanie a druhú šancu od Pána Boha. Nasledujúci deň sme si zasúťažili ako jednotlivci na detských olympijských hrách. Každá snaha bola vždy ocenená vecnou cenou alebo sladkou odmenou. Uprostred týždňa sme skú-

mali tatranskú prírodu na potulkách k studeným vodopádom na Hrebienku. Ďalší deň sme utužili tímového ducha a pomerili si sily pri plnení rôznych úloh na stanovištiach v okolí našej ubytovne. A aká by to bola návšteva Tatier, ak by sme obišli Štrbské Pleso? Tento nenáročný výlet sme si užili posledný deň nášho pobytu. Každý večer nám naši animátori dopriali aj vedomostný kvíz, ktorý bol zameraný na viaceré témy: od slovenských tradícií až po otázky týkajúce sa hudby. Na tábo- re sa mi najviac páčil skvelý kolektív, ktorý sa vždy zapájal, či už do večerných diskusií, ako aj do plnenia jednotlivých úloh. Ako každý rok aj tento sme sa vrátili plní nezabudnuteľných zážitkov a pekných spomienok. Už dnes sa teším, čo prinesie ten budúcoročný.

Nicolas Balaj

ZRNKA Z KNIHY PROROKA SOFONIÁŠA

- *V ten deň prekutám Jeruzalem lampami a navštívim chlapov, ktorí tučnejú na svojich kvasniciach a hovoria si: »Pán neurobí ani dobré, ani zlé.« 1, 12*
- *Ich bohatstvo prepadne lúpeži a ich domy spustnutiu; budú stavať domy, no bývať (v nich) nebudú, budú vysadzovať vinohrady, ale víno z nich piť nebudú.“ 1, 13*
- *Ani ich striebro, ani ich zlato ich nevládze zachrániť v deň Pánovho hnevu. 1, 18*
- *Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme, ktorí konáte podľa jeho práva, hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, možno, že sa schováte v deň Pánovho hnevu. 2, 3*
- *Zločinec nepozná hanby. 2, 5*

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár.

Členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, L. Tökölyová, M. Remenárová, A. Žemlová.